

[Pia Kjærsgaard]

gene skulle pumpes over i en umættelig offentlig sektor og til renter på den enorme statsgæld, en gæld, der næste år forøges. Vi synes, det er pinligt, at den borgerlige regering tilsyneladende ikke engang skammer sig over at fremsætte et forslag til finanslov for næste år med et indtil nu budgetteret underskud på omkring 32 mia. kr., et underskud, som desværre kan vise sig at blive væsentlig højere – ingen offentlige besparelser, og det er altså urimeligt, at man overhovedet ikke vil tale med Fremskridtspartiet om det, der hedder offentlige besparelser.

Regeringens seneste budgetredegørelse understreger nødvendigheden af, at der tages alvorligt fat om nældens rod. Jo før, jo bedre. Meget tyder på, at regeringen får endog særdeles svært ved at trække Socialdemokratiet til trug, og derfor bliver det altså nødvendigt, hvad enten regeringen kan lide det eller ej, at samle Folketingets ikkesocialistiske flertal, hvis der skal føres en ansvarlig politik i Danmark.

Det bliver også spændende at se, om Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og CD vil se sandheden i øjnene: at Socialdemokratiet faktisk overhovedet ikke er interesseret i at samarbejde, hvis altså ikke Socialdemokratiet selv sidder på regeringsmagten. De tre små borgerlige partier bliver nødt til at indse, at Socialdemokratiets taburetklø, jeg havde nær sagt heldigvis står i vejen for et samarbejde hen over midten. Hvorfor i alverden bliver man ved med at tale om det her brede samarbejde, når den danske befolkning den 12. december 1990 satte et Folketing sammen, som bestod af 91 ikkesocialistiske mandater? Et sådant samarbejde med Socialdemokratiet vil naturligvis også betyde, at der fortsat føres socialdemokratisk politik i Danmark.

Lad os dog i stedet lære af de lande, der i alt for mange år har været plaget af socialismens svøbe. For dem er der kun én vej til velstand: privatiseringer og et sundt erhvervsliv. Jamen det kan jo ikke nytte noget, at hr. Svend Auken trækker på smilébåndet. Det er jo sådan, at man i Østeuropa begynder at tale om markedsøkonomi, noget, som vi egentlig også i Danmark burde interessere os for i stedet for den bevidstløse planøkonomi, som Socialdemokratiet med den borgerlige regering har stået som garant for. Hvis det ikkesocialistiske Danmark ville trække i arbejdstøjet, ville danskerne igen kunne se fremtiden i møde med forhåbninger

om lettelser i skattetrykket, faldende arbejdsløshed, overskud på betalingsbalancen, nedbringelse af statsgælden og en helt igennem sund økonomi.

Jeg tror egentlig også, at den afmagt, som virkelig føles i den danske befolkning, ville forsvinde. Der har været talt om den lave stemmeprocent til valget den 12. december, og det er vel nok en begyndelse til enden, hvor vælgerne synes, at nu nytter det egentlig ikke noget mere, det bliver jo alligevel den samme surdej, hvad enten der sidder den ene eller den anden regering.

Med det, statsministeren har lagt op til i sin redegørelse, er der i hvert fald ikke indtil videre udsigt til andet end yderligere gældsættelse og yderligere forringelse af danskernes levevilkår. Det var altså ikke det, vælgerne pegede på den 12. december, da de, hvad statsministeren desværre som oftest har overset, satte et ikkesocialistisk flertal i Folketinget.

I Fremskridtspartiet afventer vi situationen. Vi håber sådan set, at regeringen jo før, jo bedre indser, at Socialdemokratiet åbenbart ikke vil samarbejde med regeringen, noget, som vi ikke er specielt kede af i Fremskridtspartiet, for så ser vi faktisk frem til den dag, da det Folketing, som vælgerne har sammensat den 12. december, kan begynde at samarbejde til gavn for den danske befolkning.

Kim Behnke (FP):

Det genfremsatte forslag til finanslov og de ændringsforslag, som regeringen både før og efter valget har stillet, giver sammen med de øvrige lovforslag, regeringen nu har fremsat her efter valget, et billede af en regering, som gør meget – efter vores mening alt for meget – for at tilpasse sig Socialdemokratiets ønsker. Og det er jo ikke engang noget, regeringen lægger skjul på. Man gør endda meget ud af særlig i pressen at fortælle, at man nærmest har taget udgangspunkt i de knæfald, man har gjort over for Socialdemokratiet før valget. Og så søger man altså nu at formulere det i lovforslag i det spinkle håb, at man så er i stand til at tiltrække sig Socialdemokratiets stemmer.

Tager vi f.eks. hele spørgsmålet om 6 pct.-skatten, der jo af regeringen blev gjort til det helt store og essentielle valgemne, så husker vi alle sammen, hvordan regeringen startede med at forlange, at 6 pct.-skatten med ét hug